Kellokkaan Meän elämää -näyttely sai kokoelmiinsa Veikko Liikavainion tauluja

Yllästunturin luontokeskus Kellokkaan alakerrassa sijaitseva Meän elämää -näyttely on saanut kokoelmiinsa kahdeksan muoniolaisen **Veikko Liikavainion** maalaamaa savottaaiheista taulua.

Edesmenneen taiteilijan puoliso **Martta Liikavainio** lahjoitti syksyllä 2022 miehensä tauluja sekä vanhoja esineitä Yllästunturin Luontokeskus Kellokkaan käyttöön.

Veikko Liikavainion tauluja on nähty Kellokkaan Meän Galleriassa aiemminkin. Nyt teokset on otettu pysyvästi osaksi Kellokkaan alakerrassa sijaitsevaa Meän elämää -näyttelyä.

– Tuntui tärkeältä lahjoittaa taulut Kellokkaalle, missä niistä on paljon hyötyä ja iloa myös muille ihmisille. Se, että teokset otettiin osaksi pysyvää näyttelyä, tuli minulle täytenä yllätyksenä, Martta hymyilee.

Savottamuistot talteen

Veikko ja Martta Liikavainio työskentelivät kahdenkymmenen vuoden ajan Muonion Jerisjärven rannalla sijainneen Hotelli Jerismajan palveluksessa. Nykyisin paikka tunnetaan Harrinivan Jeris Lakeside Resortina.

Martta toimi hotellin emäntänä ja vastasi muun muassa hotellin runsaasta ja herkulliseksi tiedetystä noutopöydästä. Legendaarisena tarinankertojana ja oppaana tunnettu Veikko puolestaan isännöi hotellia.

 Olimme hotellin ensimmäiset varsinaiset työntekijät, Martta muistelee.

Töidensä ohessa Veikko maalasi tauluja.

 Maalaaminen tuntui Veikolle luonnolliselta tavalta muistella mennyttä, merkitykselliseltä tuntunutta savottaelämää. Hänelle oli tärkeää tuoda esille erilaisia työvaiheita ja tukkijätkien tunnelmia niin metsässä kuin savottakämpilläkin.

Meän elämää -näyttelyssä esillä olevat kahdeksan taulua kertovat savotta-arjesta. Veikko on kuvannut teoksissaan niin puunhakkuuta, sahan teroitusta, tukkien uittoa kuin nuotiotaukojakin.

Tarinankerrontaa nukkehahmojen kautta

Savottataulujen lisäksi Meän elämää -näyttelyä on elävöitetty uusilla kuvaelmilla ja teoksilla. Pääosin paperimassasta ja rautalangasta valmistettujen teosten takana on äkäslompololainen Lea Kaulanen.

Kaulanen tunnetaan Karilan Navettagallerian yrittäjänä ja taitavana nukentekijänä. Hahmot toimivat hänelle tarinankerronnan välineinä.

– Elän tarinoiden maailmassa. Sanojen sijaan kerron tarinoita erilaisten nukkehahmojen ja kuvaelmien kautta, hän kertoo.

Kaulasen tekemillä hahmoilla on aina jokin tarina, jonka ne pyrkivät välittämään ihmisille. Näyttelyn uusimmat nukkeinstallaatiot kertovat Ruotsin Pajalassa sijainneen Köngäsen Ruukin arjesta ja elämästä.

Tällä hetkellä Kellokkaan alakerrasta löytyy kymmenen Kaulasen tekemää nukkeinstallaatiota ja muuta teosta. Hänen luomiinsa satumaailmoihin on mahdollista tutustua myös Navettagallerian tiloissa.

– Rakastan kuvaelmien ja nukkehahmojen tekemistä. Tällä hetkellä kahvilayrittäjyys pitää minut kuitenkin niin kiireisenä, ettei aikaa hahmojen tekemiselle ole tämän enempää. Ehkä tämä korjaantuu sitten joskus eläkkeellä, hän naurahtaa.

Laura

Tunturien ja väylän varren elämää esittelevä Meän elämää -näyttely on rakennettu vuonna 2013. Sittemmin näyttelyä on elävöitetty jatkuvasti uusilla kuvaelmilla, tauluilla, esineillä ja teoksilla.

Martta Liikavainio on tyytyväinen päätöksestään lahjoittaa edesmenneen miehensä taulut Kellokkaalle. Teosten päätyminen osaksi pysyvää näyttelyä oli hänelle iloinen yllätys.

Nukketaiteilija Lea Kaulasen uusimmat nukkeinstallaatiot kertovat tarinaa Pajalassa sijainneen Köngäsen Ruukin arjesta ja elämästä.

Nukkeinstallaatioiden lisäksi Lea Kaulanen on tehnyt näyttelyyn hauen paperimassasta ja rautalangasta. Hauki tervehtii näyttelyn kävijöitä oviaukon oikealla puolella.